

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 63 artikla (aiempi ETY 56 artikla) esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle verosäännökselle, jossa edellytetään, että ulkomailla asuva yhtiö, joka saa osinkoja pääomaomistuksista eikä saavuta eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/123/EY⁽²⁾) 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomistusosuutta, esittää pääomatuloveron palauttamiseksi ulkomaisen verohallinnon todistuksella näyttöä siitä, että pääomatuloveroa ei hyvitetä sille tai sen suoralle tai välilliselle osakkaalle tai vähennetä liiketoiminnan kuluna tai tulonhankkimismenona, ja siitä, missä määrin hyvitystä, vähennystä tai siirtämistä ei myöskään ole tosiasiallisesti tehty, jos kotimaiselta yhtiöltä, jonka omistusosuus on sama, ei edellytetä tällaista näyttöä pääomatuloveron palautusta varten?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Ovatko suhteellisuusperiaate ja tehokkaan vaikutuksen periaate esteenä ensimmäisessä kysymyksessä mainittua todistusta koskevalle vaatimukselle, jos ulkomailla asuville niin sanotuista hajaomistusosuuksista osinkoja saaville on tosiasiallisesti mahdotonta esittää tätä todistusta?

⁽¹⁾ Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/435/ETY (EYVL 1990, L 225, s. 6).

⁽²⁾ [Eri] jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 90/435/ETY muuttamisesta 22.12.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/123/EY (EUVL 2004, L 7, s. 41).

Ennakkoratkaisupyyntö – Înalta Curte de Casație și Justiție (Romania) 5.11.2020 – SC Cridar Cons SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Asia C-582/20)

(2021/C 53/23)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Cridar Cons SRL

Vastapuolet: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY⁽¹⁾ ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että annettuaan verotuspäätöksen, jossa evätään oikeus ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen, veroviranomaisella on oikeus lykätä hallinnollisen oikaisuvaatimuksen käsittelyä sellaisen rikosoikeudellisen menettelyn ratkaisuun asti, joka saattaisi tuoda esiin muita objektiivisia seikkoja verovelvollisen osallisuudesta veropetokseen?

- 2) Voiko unionin tuomioistuin vastaus edelliseen kysymykseen olla erilainen, jos verovelvolliseen voidaan hallinnollisen oikaisuvaatimuksen käsittelyn lykkäämisen ajan soveltaa väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden epäämisen vaikutuksia?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid (Espanja) on esittänyt 5.11.2020 – BFF Finance Iberia S.A.U. v. Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Asia C-585/20)

(2021/C 53/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BFF Finance Iberia S.A.U.

Vastaaja: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun huomioon otetaan kaupallisissa toimita tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU (¹) 4 artiklan 1 kohta, 6 artikla sekä 7 artiklan 2 ja 3 kohta,

- 1) onko direktiivin 6 artiklaa tulkittava siten, että 40 euroa on joka tapauksessa maksettava kustakin laskusta, jos velkoja on yksilöinyt laskut hallinnollisessa menettelyssä ja hallintotuomioistuimissa esittämässään vaatimuksissa, vai onko 40 euroa maksettava joka tapauksessa laskua kohti, vaikka asiassa olisi esitetty yhteisiä ja yleisiä vaatimuksia?
- 2) Miten on tulkittava lain 9/2017 198 §:n 4 momenttia, jossa säädetään kaikissa tapauksissa ja kaikkia sopimuksia koskeva 60 päivän maksuaika siten, että hyväksymiselle varataan ensin 30 päivää ja toiset 30 päivää varataan maksamiselle, kun direktiivin johdanto-osan 23 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tavaroihin ja palveluihin liittyvät viranomaisten pitkät maksuajat ja maksuviivästykset aiheuttavat perusteettomia kustannuksia yrityksille. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön erityissäännöt, jotka koskevat yritysten viranomaisille toimittamiin tavaroihin tai suorittamiin palveluihin liittyviä kaupallisia toimia ja joissa olisi määrättävä erityisesti, että maksuajat eivät yleensä saa ylittää 30:tä kalenteripäivää, jollei sopimuksessa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, että se on objektiivisesti perusteltua sopimuksen erityisluonteen tai -piirteiden vuoksi, eivätkä ne missään tapauksessa saa ylittää 60:tä kalenteripäivää”[?]